

**Odbor dopravy a silničního
hospodářství**
oddělení dopravy a správních agend

datum
31. května 2017

oprávněná úřední osoba
Mgr. Michal Tichý

číslo jednací
KUZL-74018/2016-3

spisová značka
KUSP-74018/2016/DOP/Ti

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), jako orgán věcně a místně příslušný podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 11 odst. 1 písm. a), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě odvolání společnosti **XX, s.r.o. IČ: xxxx, xxxx, zast. společností FLEET Control, s.r.o., IČ: 24149322 se sídlem v Praze 1, Smetanovo nábřeží 327/14** přezkoumal rozhodnutí odboru občansko správních agend Magistrátu města Zlína (dále jen „správní orgán“) ze dne 28. 9. 2016, č. j. MMZL 110360/2016, MMZL-18417/2015-FS-PŘ-OOSA-803/15, kterým byla výše jmenovanému za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o silničním provozu“) uložena pokuta ve výši 1.500 Kč, a rozhodl t a k t o:

V souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání společnosti XX, s.r.o.

z a m í t á

a rozhodnutí správního orgánu ze dne 28. 9. 2016, č. j. MMZL 110360/2016, MMZL-18417/2015-FS-PŘ-OOSA-803/15 se p o t v r z u j e .

Odůvodnění:

Výše uvedeným rozhodnutím byla výše jmenované (dále jen „účastníku řízení“) za spáchání správního deliktu podle ustanovení 125f odst. 1 zákona o silničním provozu uložena v souladu s ustanovením § 125f odst. 3 a § 125c odst. 4 písm. f) téhož zákona pokuta ve výši 1.500 Kč, a dále byl účastník řízení zavázán k úhradě nákladů tohoto řízení ve smyslu ust. § 79 odst. 5 správního řádu, a to v paušální částce 1.000 Kč. Tohoto správního deliktu se měl účastník řízení dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla registrační značky 9A0 0430, v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 23. 1. 2015, v 11:47 hodin, ve Zlíně, v úseku začínajícím náměrným bodem nacházejícím se v bezprostřední blízkosti mostu identifikačního čísla 49-002, naproti Autosalonu Hyundai, a končícím náměrným

bodem v blízkosti budovy č. p. 640 (sídlo firmy Alois Berka, s.r.o.), ve směru jízdy na centrum města, výjezd, pruh č. 2, nezjištěný řidič provozovaného vozidla registrační značky 9A0 0430, jehož je účastník řízení provozovatelem, překročil při řízení vozidla, nejvyšší dovolenou rychlost v obci, přičemž mu byla Městskou policií Zlín, kamerovým systémem zn. CAMEA, naměřena průměrná rychlost jízdy 72 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, mu tedy byla jako nejnižší průměrná rychlost jízdy naměřena rychlost jízdy 69 km/hod. Nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou pro jízdu v obci 50 km/hod., tak překročil nejméně o 19 km/hod. Řidič svým jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Toto porušení povinnosti řidiče a pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a nemělo za následek dopravní nehodu.

Rozhodnutí bylo účastníku řízení oznámeno doručením jeho zmocněnci do datové schránky dne 29. 3. 2016. Proti rozhodnutí účastník řízení podal v zákonné lhůtě odvolání, které nijak nedoplnil, a to i přesto, že k tomu byl správním orgánem vyzván. Stejně tak nijak nereagoval na možnost se vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, o čemž byl vyrozuměn dne 19.5.2017, ani ve lhůtě 5 dnů, která mu byla stanovena a ani do okamžiku vypravení tohoto rozhodnutí.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Odvolací správní orgán tedy přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a zjistil následující skutečnosti:

Dne 23.1.2015, v 11:47 hodin, ve Zlíně, na třídě Tomáše Bati, v blízkosti sídla auditorské firmy Berka, ve směru jízdy na centrum města, výjezd pruh č. 2, bylo motorovému vozidlu Mercedes registrační značky 9A0 0430 Městskou policií Zlín, kamerovým systémem zn. CAMEA, naměřena průměrná rychlost jízdy 72 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, tedy byla jako nejnižší průměrná rychlost jízdy naměřena rychlost jízdy 69 km/h. Nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou pro jízdu v obci na 50 km/h tak nezjištěný řidič vozidla překročil nejméně o 19 km/h.

Součástí postoupeného spisového materiálu Městské policie Zlín č.j. CA-32336/1-2015 je záznam z měřiče Camea snímek č. CAM 50000305, číslo dok. 36993, na němž je zachyceno výše popsané vozidlo při rychlosti 72 km/h, což znamená při zohlednění metrologické odchylky rychlost nejméně 66 km/h a ověřovací list č. 8012-OL-70176-14 ze dne 24.7.2014.

Správní orgán proto vydal dne 17. 2. 2015 výzvu k zaplacení určené částky podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, jíž stanovil na 500 Kč, přičemž poučil provozovatele, že jeho případné vyjádření má formu podání vysvětlení. Na tuto výzvu účastník řízení nijak nereagoval.

Jelikož správní orgán nezjistil údaje k jednoznačnému určení řidiče vozidla, resp. přičemž tuto skutečnost nebylo dále možné ověřit, došlo dne 30.6.2015 k odložení věci ve smyslu ust. § 66 odst. 3 písm. g) přestupkového zákona, kdy do 60 dnů nebylo možno zahájit přestupkové řízení vůči konkrétní osobě.

V souladu s ust. § 125f odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu správní orgán zahájil řízení o správním deliktu s provozovatelem vozidla tím, že nejprve dne 30.6.2015 vydal příkaz o uložení pokuty podle ust. § 150 správního řádu, proti němuž byl v zákonné lhůtě podán odpor bez uvedení jakýchkoli konkrétních námitek.

Správní orgán předvolal účastníka řízení k ústnímu jednání dne 29. 3. 2016. Toto předvolání bylo doručeno zmocněnci prostřednictvím datové schránky dne 29. 2. 2016 a ve stejný den ještě navíc i účastníkovi samotnému. K nařizenému ústnímu jednání se však účastník ani jeho zmocněnec nedostavili. Dne 29.3.2016 správní orgán obdržel písemné vyjádření, že vozidlo měl dne 23.1.2015 zapůjčené YY, nar. yyyy, bytem yyyy, který uvádí, že s vozidlem určitě žádnou rychlost nepřekročil, a proto jej navrhuje předvolat ke svědecké výpovědi.

Správní orgán na základě zjištěných skutečností a shromážděných podkladů, tedy údajů evidence motorových vozidel, vyjádření účastníka řízení a spisových materiálů Městské policie Zlín, vydal po provedeném ústním jednání dne 28. 9. 2016 rozhodnutí, proti němuž se účastník v zákonné lhůtě odvolal.

Odvolací správní orgán nejprve zkonstatoval, že podané odvolání je odvoláním přípustným (tj. podaným osobou k tomu oprávněnou a směřující proti rozhodnutí, vůči kterému odvolání bylo možno podat), a dále odvoláním včas podaným.

Dále odvolací správní orgán zkoumal, zda účastník řízení svým jednáním skutkovou podstatu předmětného správního deliktu naplnil či nikoliv, a dospěl k závěru, že skutkový stav byl zjištěn v souladu s požadavky dle ust. § 2 a § 3 správního řádu, a že bylo přihlédnuto ve smyslu ust. § 50 odst. 3 správního řádu ke všem okolnostem svědčících ve prospěch i neprospěch účastníka řízení, a to i bez návrhu.

Ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu normuje, že správní orgán delikt podle odstavce 1 téhož ustanovení projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a ne zahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.

Podle ust. § 125g odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za správní delikt podle § 125f, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Řízení o přestupku lze zahájit, pokud se provozovatel vozidla zprostí odpovědnosti za správní delikt podle § 125f odst. 5, tedy, prokáže-li, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou, nebo podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel.

V tu chvíli byly naplněny podmínky pro odložení přestupku podle ust. § 66 odst. 3 písm. g) přestupkového zákona, a správní orgán tak učinil. Pokud provozovatel vozidla je i přes poučení nečinný a v zákonné 15 lhůtě nijak nereaguje na výzvu správního orgánu a správní orgán nemá žádné další možnosti (kromě toho, že by opakovaně jemu známého provozovatele vyzýval k podání vysvětlení, což se nejeví jako účelné), jak zpětně zjistit řidiče vozidla.

K návrhu účastníka řízení na výslech svědka – údajného řidiče, jehož jméno bylo správnímu orgánu poprvé prezentováno dne 29.3.2016 odvolací orgán uvádí, že výpověď dotyčného nemá význam pro řízení o správním deliktu. V případě zahájeného řízení o správním deliktu již „není cesty zpět“ k přestupkovému řízení, kde se uplatňuje subjektivní stránka (zavinění), které obviněnému prokazuje správní orgán. Jinými slovy, pokud nebyl osoba řidiče známa do zahájení řízení o správním deliktu, její pozdější uvádění je již zcela bez právního významu, a to i kdyby skutečně měla být řidičem vozidla.

V ust. § 125e odst. 3 zákona o silničním provozu je normováno, že odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán ne zahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději do 4 let ode dne, kdy byl spáchán. Tato lhůta přitom dle odst. 5 citovaného ustanovení obdobně platí také pro odpovědnost fyzické osoby za správní delikt dle ust. § 125f zákona o silničním provozu¹. Přestupek se stal dne 23. 1. 2015. Řízení o správním deliktu bylo zahájeno příkazem nejprve dne 30.6. 2015. Nemohlo tedy dojít k promlčení správního deliktu, neboť již v době spáchání byla účinná nová právní úprava.

Správního deliktu dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu se dopustí právnická nebo fyzická osoba tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Za tento správní delikt se uloží pokuta. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10.000 Kč. Takovýto způsob řešení lze použít tehdy, pokud porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím **automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy** při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích **nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání**, a to vždy, pokud porušení povinností řidiče nebo pravidel

¹ Zákon č. 230/2014 Sb. s účinností od 7.11.2014 změnil § 125e zákona o silničním provozu do současného znění.

provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a nemá za následek dopravní nehodu.

Ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu normuje, že provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

Ust. § 18 odst. 4 téhož zákona pak uvádí, že v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h. Pravidla silničního provozu jsou ve smyslu § 61 zákona o silničním provozu dána obecnou, místní a přechodnou úpravou. Obecná úprava je dána přímo zákonem stanovenými pravidly.

Účastník řízení prokazatelně nezabránil tomu, aby řidič vozidla útočil (byť třeba i nedbalostně) obecně proti organizaci dopravy na určitém území, tedy proti obecnou úpravou stanovenému omezení nejvyšší dovolené rychlosti na 50 km/h v obci.

Objektem tohoto protiprávního jednání je právě ochrana výkonu práva užívat pozemní komunikaci právem dovoleným způsobem – jízdou přiměřenou rychlostí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 65/2004-59, jakož i 1 As 23/2007-78).

Odvolací správní orgán tak uzavírá, že je toho názoru, že správním orgánem byl ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a že si za tím účelem opatřil potřebné podklady pro rozhodnutí. Odvolací správní orgán má za to, že správní orgán v souladu s ustanovením § 52 správního řádu provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Spisový materiál obsahuje veškeré nezbytné a potřebné dokumenty, ze kterých je zřejmý průběh dané události a její následky. Skutečnosti týkající se jednání účastníka řízení jsou tedy dostatečně zdokumentovány. Podklady ve spisovém materiálu neobsahují žádné rozpory, takže z nich mohl správní orgán vycházet. Odvolací správní orgán má za to, že správní orgán v souladu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu hodnotil podklady a důkazy podle své úvahy, a že přitom přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, dal možnost účastníku řízení, aby se k věci vyjádřil, a že se s veškerými okolnostmi a podstatnými skutečnostmi ohledně projednávaného správního deliktu ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem vypořádal.

Pro úplnost odvolací správní orgán dodává, že jednání, za něž je provozovatel vozidla činěn odpovědným, má znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spáchaného porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona. Za tento přestupek se ukládá podle ust. § 125c odst. 4 písm. f) téhož zákona pokuta v částce 1.500 Kč do 2.500 Kč. Toto rozmezí pokuty se použije i pro případ, že takovéto jednání je projednáno jako správní delikt provozovatele vozidla ve smyslu ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jak vyplývá i z ust. § 125f odst. 3 téhož zákona.

Sankce pokuty byla stanovena v minimu zákonného rozpětí. U účastníka řízení je nicméně přitěžující okolností především fakt, že jeho jednání bylo již na samé hranici „vyšší“ skutkové podstaty přestupku, neboť pokud by jel rychleji o 1 km/h, již by se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Odvolacímu orgánu není zřejmé, z jakého důvodu správní orgán uložil sankci pokuty za těchto okolností v nejnižší možné hladině. Jelikož ale jde o pochybení ve prospěch účastníka řízení, odvolací orgán neshledává důvod k tomu, aby v tomto směru napadené rozhodnutí jakkoli korigoval, a to s ohledem na § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, který obsahuje zákaz změny k horšímu v odvolacím řízení.

Dodržování pravidel silničního provozu vůbec je i projevem obecné lidské slušnosti a respektu ke skutečnosti, že svoboda jednotlivce končí tam, kde začíná svoboda ostatních. Nedůvodným a svévolným překračováním pravidel obecně jednotlivce dává najevo právě nedostatek respektu k hodnotám, které jsou těmito pravidly chráněny a následně i neúctou k těm, kteří tato pravidla dodržují a oprávněně se spoléhají, že i ostatní je dodržovat budou.

Podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu platí, že povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis, (a to vyhláška č. 520/2005 Sb.) stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Odvolací správní orgán neshledal důvodů, proč by tomu tak měl učinit i v tomto případě.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí správního orgánu je jinak v souladu s právními předpisy a současně není v rozporu s veřejným zájmem, a vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, rozhodl odvolací správní orgán tak, že v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu odvolání účastníka řízení zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat, toto rozhodnutí je konečné a nabývá právní moci dnem oznámení.

Otisk úředního razítka

Mgr. Michal Tichý, v.r. (podepsáno elektronicky)
úředník odboru dopravy
a silničního hospodářství

Vyhotovuje se:

1 x FLEET Control, s.r.o., IČ: 24149322, Smetanovo nábřeží 327/14, 110 00 Praha-DS
1 x spis Magistrát Zlín
1 x spis KÚZK